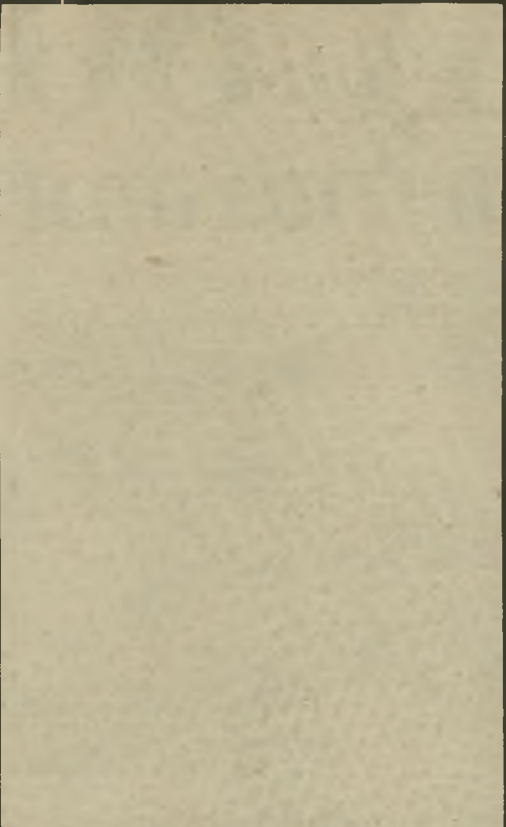

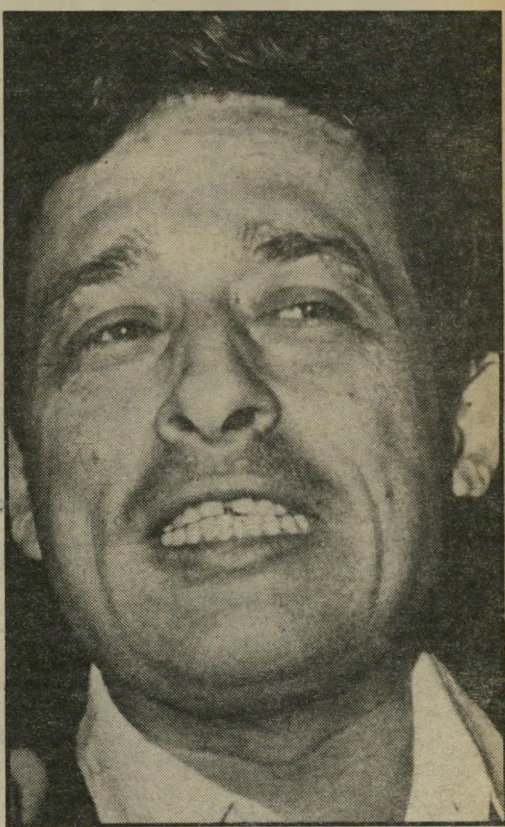
מירה שחר:

„נוסעת בטרמפים בגלל יצר ההרפתקנות שלי!“

אברהם קמחי:

„תאונות המטוסים נגרמות בגלל טעויות אנוש!“

דן מרגלית:

„בעיתון אני שופך את כל מר ליבי!“

לתאונות-דרכים כבר התרגלנו. מתייחסים אליהן כמעט כמו אל גזירה משמיים. תאונות מטוסים, לעומת זאת. היו עד לזמן האחרון דבר נדיר ביותר. בשנה האחרונה שומעים עליהן יותר, ובכל תאונה כזו מאות הרוגים. שאלתי את קברניט „אל-על“ אברהם קמחי. אם זה רק נראה ככה או שבזמן האחרון אכן יש יותר תאונות מטוסים.

כן. יש יותר תאונות בזמן האחרון.

● **המטוסים פחות טובים או הטייסים פחות טובים?**

רוב התאונות נגרמות בגלל טעות-אנוש. לפעמים טייסים ולפעמים, כמו במיקרה האחרון בספרד, כנראה טעות של אנשי מיגדל הפיקוח.

● **מדוע זה קורה יותר בזמן האחרון?**
הרבה חברות-תעופה נמצאות בלחצים כלכליים. אם נגלל עליית מחירי הדלק או בגלל התחרות הפרועה בין חברות-התעופה. כתוצאה מזה יש לחץ של החברות על אנשי המיקצוע לצמצם את הרישיות הבטיחותיות, על מנת לתת לחברה קצת יותר רווחים.

● **אתה יכול לתת לי דוגמא?**
אם פעם הייתי מגיע לנחיתה במקום מסוים עם כמות דלק x במיכלים, היום אני מגיע עם פחות דלק לאותה נחיתה. כמות הדלק שאני סוחב כרורבה מהווה מישקל, ומישקל במטוס מבזבז דלק. כלומר: אני מצמצם דלק רורבי, כדי להרוויח דלק שנשרף.

● **מה קורה ב„אל-על“?**
אל-על דומה מהבחינה הזאת ליתר חברות-התעופה. הלחץ הכלכלי הוא עצום והלחץ על צוותי האוויר הוא עצום. מכיוון שהאינטרס שלנו הוא שאל-על תהיה קיימת, אין ספק שנגסה לעשות עד כמה שאפשר לטובת החברה.

● **גם על השבון הנוסעים?**
עדיין לא. לאל-על יש רוקרד מהטובים בעולם. אני מאחל לעצמי ולכולנו שככה זה יישאר.

נסענו לבדוק אם הם ממשיכים לנסוע בטרמפים. בדרך ממרכז תל-אביב עד לצומת הרצליה פגשנו טרמפיסטית אחת בודדה. מירה שחר, פלוס שני תיקי צד, רוצה להגיע לקיריית-ים. שאלנו אותה אם כל המירסומים בדבר האסונות הפוקדים טרמפיסטים לא מפחידים אותה. לא. חזרתי לפני שלושה שבועות מחו"ל, ועוד לא הספקתי להשתלב באווירה של הפחד.

● **קראת בעיתונים כמה אנשים נרצחו בחודש האחרון, כמה מעשי אונס מתבצעים?**

אני לא נוסעת עם כל אחד. כשהמכונית עוצרת, אני בודקת טוב טוב את הנהג ואני אהבת את הסכנות שבחיים.

● **את חושבת שלאנסים ולרוצחים יש פרוצדור מיוחד?**

אני סומכת על טביעת-העין שלי.

● **אילו לך יותר כסף היות מפסיקה לנסוע בטרמפים?**

זו בכלל לא שאלה של כסף. לפעמים זה מעצלות להגיע לתחנה המרכזית, לפעמים זה יצר ההרפתקנות שלי. אני אהבת לפגוש אנשים ואני אהבת את הסכנות שבחיים.

● **ואם משהו יקרה לך, תדעי איך להתגונן?**

כבר התגוננתי פעם על חיי, וזה רווקא לא היה בטרמפ. אני סומכת על עצמי.

● **גם בחו"ל נסעת בטרמפים?**

רק באיטליה. שם האנשים נחמדים כמו בארץ. בארצות אירופה האחרות פשוט לא עוצרים.

כבר עברו שבועיים מאז שודרה בטלוויזיה התוכנית „מיפגשים“ שעסקה בנצרת-עילית ועדיין לא נרגעו הרוחות. היא עוררה אלפי ויכוחים בין אנשים, התיקשורת התייחסה אליה ועיתון הומור אחד אף כתב שצריך להעמיד את דן מרגלית לדין, על שהראה את הערבים כאנשים אינטליגנטיים ואת היהודים כעדת מטומטמים. שאלתי את דן מה הפצה הבאה שהוא מכין.

מיפגש בין רופאים על הרפואה השחורה בארץ ועל הרפואה הפרטית והציבורית. חבל שהם שדיברו בתוכנית בהרבה פחות גילויילב מאשר הם דיברו לפני ההקלטה עצמה.

● **בוא נחזור למיפגש בנצרת-עילית. מה אמרו לך האנשים אחרי השידור?**

עשיתי ככל יכולתי לא לקחת צד. אחרי השידור כאו אלי אנשים בטענות. חלק אמרו שהייתי לצד הערבים וחלק אמרו שהייתי צריך להיות הרבה יותר מעורב לצד הערבים.

● **היו חלקים שהושמטו בעריכה?**

מה שהורדנו בעריכה היה קטע ארוך, שבו האנשים דיברו ממש כמו אסטרונאוטים. דברים שגלשו לגמרי וקטעו את רצף הוויכוח. עוד קטע שירד בעריכה היה הקטע שבו סיפרתי למשתתפים שהייתי בסימפוזיון שבו השתתפו אליקים העצני הנץ וירמיהו יובל היונה. העצני פנה שם אל יובל ואמר לו: „למה אתם מפגינים בחברון נגד כניסת יהודים לעיר? טוב שיהיו חיים משותפים בין יהודים וערבים. אני מוכן להפגין יחד איתך, כדי שיאפשרו לערבים לגור בנצרת-עילית.“ הקטע הזה, משום מה, לא הובן על-ידי האנשים ולא זכה להתייחסות כמו שקיוויתי. חבל.

● **כאזרה, בורדאי יש לך עמדות ודיעות משלך. הדה בושם כתבה שהיא מקנאה בך על שאתה מצליח להתאסף. האם באמת צריך להתאסף?**

אני נמצא במצב נוח מאוד. בטלוויזיה אני מתאפק בקלות, כי יש לי עיתון שבו אני יכול להביע את דיעותי ולשפוך את מר ליבי.